

Kære regering, socialdemokrati og dansk folkeparti

Den nye lov, der træder i kraft i januar, om forbud mod at tage to bachelorer, kaldte min medstuderende for nyligt for 'drømmeknuseren'. Det er den menneskelige betegnelse for noget, der i jeres begrebsapparat handler om penge. Jeg beder jer, ignorer ikke de menneskelige dimensioner når I 'gør jeres'.

I har hele denne effektiviseringsagenda i uddannelsessystemet, som i sig selv er ved at blive et paradoks. 18-årige, nyudklækkede studenter skal tage en videregående uddannelse med det samme (de får i hvert fald en betydelig fordel ved at gøre det, når deres snit kan blive højere), men nu forhindres de i at skifte kurs undervejs. Desuden skal de komme igennem uddannelsen hurtigt, så der er mindre tid til erhvervsmæssig erfaring på sidelinjen, til menneskelig modning og til overvejelse. De 18-årige skal vide præcis hvad de vil når de er 35. Vælger de forkert, kan de skælvende se deres frihed og muligheder indsnævres.

Jeg er klar over at vi er privilegerede. Hvorfor skal vi reducere friheden? Hvorfor kan vi ikke se os om i verden og tænke, at vi er heldige med vores fællesskab - frem for at give afkald på det? Er det ikke vores omkringliggende nationer der skal 'op' på vores niveau, frem for os, der skal 'ned' på deres?

Personligt har den nye lov smadret den plan jeg havde lagt for mit liv. Jeg havde aldrig færdiggjort min bachelor i sommers, vidste jeg, at dette lå på tegnebrættet. Hvorfor ikke i det mindste en forudrettet gældning? I kunne have gjort det gældende for de kommende studerende, så de har en chance for at indrette sig efter jeres nye robotisering (i stil med drømmeknuseren, et ord til at beskrive hvordan jeres politik føles (og ikke tælles, som lader til at være, hvad I gør)).

Opsummeringen må lyde

- der kommer til at være en kæmpe mængde næsten færdiggjorte bachelorer, der i sidste øjeblik ikke tør færdiguddanne sig fordi det binder dem for livet. Det koster også penge.
- som med den generelle udvikling i takt med jeres effektivisering og værdiomlægning (udgående fra et før menneskeligt til et nu økonomisk udgangspunkt), kommer dette til at resultere i flere sygemeldinger med stress, depression og de andre. Det er et dårligt sted at nedprioritere, når nu uddannelse fører til arbejde, og arbejde er hvad vi bruger langt størstedelen af vores tid på jord på at gøre – det er enormt vigtigt, at det er det rigtige.
- hvis vi nu må købe præmissen om, at der skal spares på dette område, så muliggør i det mindste, at bachelor nr 2 kan brugerbetales! Uddannelserne tilbyder jo ikke selvfinansiering eller deltidsstudie!
- Disse store, livsændrende love, må simpelthen være forudrettede frem for bagudrettede, så man ikke sætter mennesker i unødvendige eksistentielle kriser ved pludselig at rive friheden og mulighederne fra dem.

Med venlig, dog frustreret og frygtsom hilsen

Melodi (bachelor i kunsthistorie med andre, nu knuste, drømme)